RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

nr. 213.889 van 16 juni 2011
in de zaak A. 195.183/VII-38.018.

In zake : Bernard NUYTTEN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Dirk Van Heuven en Jan Beleyn
kantoor houdend te 8500 Kortrijk
President Kennedypark 6, bus 24
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister van Justitie
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bernard Derveaux
kantoor houdend te 3078 Kortenberg
Veldstraat 5
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 12 januari 2010, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van de minister van Justitie van 12 november 2009 waarbij het beroep van Bernard Nuytten tegen de beslissing van de gouverneur van de provincie West-Vlaanderen van 26 september 2008 tot ontzegging van het recht om nog langer vuurwapens en bijhorende munitie voorhanden te hebben, wordt verworpen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Adjunct-auditeur Frederic Eggermont heeft een verslag opgesteld.

De verzoeker heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 12 mei 2011.

Kamervoorzitter Luc Hellin heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Sofie Logie, die loco advocaten Dirk Van Heuven en Jan Beleyn verschijnt voor de verzoeker, en advocaat Bernard Derveaux, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Walter Van Noten heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoeker beschikt over een jachtverlof voor het seizoen 2006-2007.

3.2. De verzoeker heeft in 2007 een aanvraag ingediend tot registratie van zes vuurwapens, zijnde een karabijn, merk Blaser, kaliber 7x64 Brenneke; een geweer, merk FN, kaliber 12; een jachtkarabijn, merk Blaser, kaliber 9.3x62; een jachtkarabijn, merk Blaser, kaliber 375 Holland & Holland; een jachtgeweer, merk Piotti, kaliber 20; en een jachtgeweer, merk Browning USA, kaliber 12.

3.3. De lokale politie meldt bij brief van 17 september 2007 aan de gouverneur van de provincie West-Vlaanderen dat de procureur des Konings te Kortrijk heeft meegedeeld dat op 7 september 2007 de verzoeker woedend het kabinet van de onderzoeksrechter te Kortrijk heeft verlaten met het dreigement dat hij zijn ex-vrouw zou doodschieten. De lokale politie heeft een huiszoeking met toestemming verricht en alle aangetroffen wapens en munitie in beslag genomen. In verzoekers huis werden tevens aangetroffen : een niet-geregistreerd wapen (een jachtgeweer, merk FN, kaliber 12) en een vergund wapen (pistool, merk Peter Stalh, kaliber 45) waarnaast munitie lag waardoor het onmiddellijk gebruiksklaar was. Aan de gouverneur wordt ook gemeld dat er een gespannen echtscheidingsprocedure aan de gang is en dat er, wat verzoekers kind betreft, problemen zijn bij de uitoefening van het bezoekrecht. Bovendien heeft verzoekers schoonvader aangifte gedaan voor slagen en verwondingen toegebracht door de verzoeker. De lokale politie is dan ook van mening dat de verzoeker niet meer voldoet aan de voorwaarden om vuurwapens te bezitten of een jachtverlof te hebben.

3.4. Bij beschikking van 31 oktober 2007 bepaalt de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Kortrijk dat de verzoeker nog steeds recht heeft op persoonlijk contact met zijn kind, op de door de vrederechter bepaalde tijdstippen, maar dat hij bij het afhalen en terugbrengen altijd moet worden vergezeld door een oudere bloedverwant, omdat het persoonlijk contact "voortdurend aanleiding tot (soms zware) incidenten (met handgemeen)" geeft.

3.5. De procureur des Konings te Kortrijk adviseert op 25 juli 2008 aan de gouverneur van de provincie West-Vlaanderen om de verzoeker het recht te ontzeggen nog langer over vuurwapens te beschikken, omdat hij gekend is in dossiers betreffende bedreigingen en opzettelijke slagen en verwondingen, waarvan één dossier is overgemaakt aan de onderzoeksrechter.

3.6. De gouverneur beslist op 26 september 2008 dat de verzoeker het

recht wordt ontzegd om nog langer voormelde vuurwapens en bijhorende munitie voorhanden te hebben. Deze beslissing is als volgt gemotiveerd :

"Gelet op het schrijven (via emailverkeer) van de lokale politie zone RIHO, ontvangen op 7 september 2007 waarbij wordt gemeld dat er een potentieel gevaar voor de openbare orde aanwezig is gelet op de feiten vervat in het dossier met nummer KO.45.L2.012142/2007 inzake bedreigingen geuit door de heer Nuytten Bernard ten opzichte van zijn ex-vrouw in het kabinet van de onderzoeksrechter te Kortrijk;

Gelet op het negatief advies per brief van de lokale politie zone RIHO, ontvangen op 25 september 2007 waarbij tevens wordt gemeld dat op last van de onderzoeksrechter alle aanwezige vuurwapens bij een huiszoeking in bewaring en bestuurlijk beslag werden genomen door de lokale politie zone RIHO ter beveiliging van de openbare orde en veiligheid;

Gelet op het schrijven ontvangen op 29 juli 2008 van de procureur des Konings te Kortrijk waarbij het volgende wordt geformuleerd:

> 'Ik heb de eer u hierbij mijn advies uit te brengen omtrent uw verzoek geformuleerd bij hogervermeld schrijven betreffende een mogelijke schrapping van de registraties van vuurwapens op naam van de heer Nuytten Bernard. Betrokkene is bij mijn ambt gekend betreffende dossiers inzake bedreigingen en opzettelijke slagen en verwondingen, waarvan één dossier overgemaakt werd aan de onderzoeksrechter. Ik besluit om die reden dat er mijns inziens een reden aanwezig is om over te gaan tot een eventuele schrapping van de registraties van vuurwapens. Mijn ambt adviseert dan ook gunstig met betrekking tot een mogelijke schrapping van de registraties van vuurwapens- ontzeggen van het recht nog langer over vuurwapens te beschikken van de heer Nuytten Bernard'.

Gelet op het process-verbaal nr. KO.43.L2.011491/2007 opgesteld door de lokale politiezone RIHO inzake slagen en verwondingen;

Gelet op het process-verbaal nr. KO.45.L2.012142/2007 opgesteld door de lokale politie, politiezone RIHO inzake bedreigingen;

Overwegende dat uit de stukken van het dossier blijkt dat de heer Nuytten in onmin leeft met z'n ex-vrouw en dat gevreesd wordt voor een mogelijke escalatie van het verbaal en fysiek geweld;

Overwegende dat een onberispelijk gedrag een absolute vereiste is om een wapen te mogen bezitten;

Overwegende dat de gepleegde feiten geen uiting zijn van een onberispelijk gedrag, meer nog, dat uit de gegevens blijkt dat betrokkene niet voldoet aan de vereisten van onberispelijk gedrag door de opéénvolging van de feiten;

Overwegende dat de artt. 11, §1, tweede lid en 13 lid 1 van de wapenwet van 8 juni 2006 bepalen dat de gouverneur, een vergunning of het recht om een wapen voorhanden te hebben kan intrekken als het voorhanden hebben van het wapen de openbare orde kan verstoren of als de wettige reden niet meer bestaat;

Overwegende dat het begrip openbare orde in de ruime zin van het woord moet worden opgevat, namelijk met inbegrip van de openbare veiligheid, de openbare rust en gezondheid;

Overwegende dat één van de bedoelingen van de nieuwe wapenwet van

8 juni 2006 het beschermen van de samenleving en het verminderen van ongelukken is;

Overwegende dat uit de stukken die zich in het dossier bevinden blijkt dat het gedrag van de heer Nuytten niet de vereiste waarborgen biedt zodat er voldoende ernstige en concrete redenen zijn om te besluiten dat het voorhanden hebben van een vuurwapen in deze omstandigheden als zeer nadelig en gevaarlijk voor de openbare orde en veiligheid dient aanzien te worden;

Overwegende dat gelet op de feiten het opportuun is om zo spoedig mogelijk een definitieve maatregel te treffen in het belang van de openbare orde en veiligheid".

3.7. Bij schrijven van 19 november 2008 stelt de verzoeker beroep in tegen die beslissing van de gouverneur bij de minister van Justitie.

3.8. De procureur des Konings te Kortrijk laat op 23 februari 2009 aan de minister van Justitie weten dat de volgende dossiers lopen aangaande de verzoeker : KO.45.L2.12142/07 (bedreigingen), KO.43.L2.11491/04 (slagen en verwondingen) en KO.45.L2.7173/08 (bedreigingen). Deze dossiers werden toegevoegd aan KO.43.98.1983/07 (slagen en verwondingen) en er werd, gelet op de ernst van de feiten, een onderzoeksrechter aangesteld. Daarnaast is er nog een dossier (KO.42.L2.14217/08) wegens familieverlating. De procureur kan wel geen afschrift van het samengevoegde dossier KO.43.98.1983/07 afleveren teneinde het geheim van het onderzoek niet te schenden. De procureur stelt voorts wat volgt :

"Betrokkene is een gevaarlijk en agressief individu, hij heeft geen respect voor de fysische integriteit van zijn medemens en uit het palmares van de tegen hem gerichte klachten blijkt duidelijk dat zijn agressieve uitspattingen niet alleen verbaal maar ook fysisch toenemen.

Die man is gevaarlijk, het houden van een wapen is een potentieel gevaar voor de openbare orde.

Hij heeft trouwens letterlijk gedreigd bij een bezoek aan de Onderzoeksrechter 'zijn ex-vrouw dood te schieten'".

3.9. Op 18 juli 2009 stuurt de procureur des Konings te Kortrijk een afschrift van het dossier inzake familieverlating (KO.42.L2.14217/08) naar de minister van Justitie. Hieruit blijkt dat de echtgenote van de verzoeker, van wie hij gescheiden leeft, in de periode 2008-2009 meerdere malen aangifte deed van het feit dat de verzoeker het onderhoudsgeld niet meer betaalde sinds juli 2008. De

verzoeker was tot deze betaling veroordeeld bij vonnis van de vrederechter van het kanton Roeselare van 15 mei 2007.

3.10. Op 5 oktober 2009 vordert de procureur des Konings te Kortrijk de raadkamer om de verzoeker te verwijzen naar de correctionele rechtbank voor het toebrengen van opzettelijke slagen en verwondingen aan zijn schoonvader op 26 augustus 2007, die een ziekte of ongeschiktheid tot het verrichten van persoonlijke arbeid tot gevolg hebben, en voor slagen en verwondingen, gepleegd op 1 mei 2008, tegen zijn echtgenote. De procureur vraagt wel de buitenvervolgingstelling voor de bedreigingen die zouden hebben plaatsgevonden in het kantoor van de onderzoeksrechter.

3.11. Op zijn verzoek wordt de verzoeker op 27 oktober 2009 gehoord door de federale wapendienst.

3.12. Op 12 november 2009 beslist de minister van Justitie dat het beroep van de verzoeker tegen de beslissing van de gouverneur van 26 september 2008 wordt verworpen. Dit is de bestreden beslissing. Zij luidt als volgt :

> "1) Wat betreft het een jachtgeweer, merk Manufacture Liègoise d'armes à feu, kaliber.32, serienummer 881
>
> Op 1 juni 2007 heeft uw echtgenote onder toezicht van een gerechtsdeurwaarder, bijgestaan door de lokale politiedienst, haar persoonlijke spullen opgehaald, waarbij dit wapen door u aan de politiediensten werd overgemaakt. Het wapen zou eigendom geweest zijn van uw schoonvader. De dienst wapens van de politiepost Izegem heeft dit wapen teruggegeven aan uw schoonvader.
>
> Als u nieuwe wapens wenst te verwerven, moet u daarvoor vergunningen aanvragen bij de gouverneur.
>
> De afstand van dit wapen waarop de bestreden beslissing onder meer betrekking had, heeft een nader onderzoek van die beslissing wat dat wapen betreft overbodig gemaakt.
>
> 2) Wat betreft uw andere wapens:
>
> (…)
>
> Artikel 11 van de wet van 8 juni 2006 houdende regeling van economische en individuele activiteiten met wapens (voortaan: 'de wapenwet') voorziet in een principiële vereiste van een vergunning voor het voorhanden hebben van alle vuurwapens en/of de daarbij horende munitie.
>
> Voor vuurwapens die vergunningsplichtig zijn geworden ingevolge de

nieuwe wapenwet kon men, gedurende een overgangsperiode, genieten van een vereenvoudigde procedure zoals voorzien in artikel 44, §2 van dezelfde wet.

Hierin wordt gesteld dat indien men houder is van een geldig jachtverlof of een geldige sportschutterslicentie, het vuurwapen automatisch op zijn naam zal worden geregistreerd.

Indien men geen houder is van een geldig jachtverlof of een geldige sportschutterslicentie, dan zal een vergunning worden toegekend op voorwaarde dat:

a) men meerderjarig is;

b) men geen veroordelingen heeft opgelopen zoals bedoeld in artikel 5, §4 van de wapenwet;

c) er geen redenen van openbare orde bestaan, die zouden kunnen leiden tot de intrekking van de vergunning.

De registratie van wapens bedoeld in artikel 44, §2 van de wapenwet verloopt overeenkomstig de procedure die is omschreven in artikel 16, §2 van het KB van 29 december 2006 tot uitvoering van sommige bepalingen van de wet van 8 juni 2006 houdende regeling van economische en individuele activiteiten met wapens. Is men geen houder van een geldig jachtverlof of geldige sportschutterslicentie, dan wordt het wapen geregistreerd op model 6 en wordt een vergunningsaanvraag doorgestuurd naar de bevoegde gouverneur.

Voldoet men aan de voorwaarden van artikel 44, §2 van de wapenwet, dan moet de gouverneur de vergunning tot het voorhanden hebben van een vuurwapen toekennen. Voldoet men echter niet aan deze voorwaarden, dan kan de vergunning tot het voorhanden hebben van een vuurwapen niet worden afgeleverd.

Op 3 en 17 september 2007 bezorgde de lokale politie aan de gouverneur van de provincie West-Vlaanderen uw aanvraag tot registratie van zes modellen 9 voor uw ex-jacht- en sportwapens op basis van uw jachtverlof. Het betrof meer bepaald de volgende wapens:

- een karabijn, repeteer, grendel, merk Blaser, kaliber 7x64 Brenneke, serienummer P/20930,
- een geweer, halfautomatisch, merk FN, kaliber 12, serienummer S 6735896,
- een jachtkarabijn, merk Blaser, getrokken loop, grendel, kaliber 9.3 x 62, serienummer 9/24122 (wisselloop),
- een jachtkarabijn, merk Blaser, model grendel R 93, getrokken loop, kaliber 375 Holland & Holland, serienummer 9/22781 (wisselloop),
- een jachtgeweer, merk Piotti, model tuimelaar, juxtaposé, kaliber 20, serienummer 9534,
- een jachtgeweer, merk Browning USA, model B 125, superposé, kaliber 12, serienummer 251NW17954.

Op 7 september 2007 ontving de gouverneur vanwege de lokale politie van de zone RIHO via email de berichtgeving dat er een potentieel gevaar voor de openbare orde aanwezig is gelet op de feiten vervat in het dossier met nummer KO.45.L2.012142/2007 inzake bedreigingen door u geuit ten opzichte van uw ex-vrouw in het kabinet van de onderzoeksrechter te Kortrijk.

Meer bepaald werd deze lokale politiedienst door de substituut van de procureur des Konings te Kortrijk ingelicht over het volgende: 'De heer Bernard Nuytten,

geboren te Roeselare 19/11/1972 en wonende te 8800 Roeselare, Duivelshoekstraat 13, heeft woedend het kabinet van de heer onderzoeksrechter te Kortrijk verlaten en heeft gedreigd zijn ex-vrouw dood te schieten'.

De interventiedienst van politiezone RIHO heeft ingevolge daarvan een huiszoeking met toestemming bij u uitgevoerd. Al de getroffen wapens en munitie werden in bewaring genomen. Volgens de berichtgeving van deze politiedienst was er één niet geregistreerd wapen bij. Er werd tevens een pistool aangetroffen in een gesloten wapenkoffertje dat in een lade lag. Bij het wapen lag een lader gevuld met patronen kaliber .45 waardoor het wapen volledig gebruiksklaar was. Tenslotte wijst de politie er op dat de situatie met uw ex-vrouw zeer gespannen is. Omwille van de ernst van de situatie werd de gouverneur verzocht om uw jachtverlof te schorsen of in te trekken aangezien u hiermee een nieuw jachtwapen zou kunnen kopen of van een andere jager lenen.

Op 25 september 2007 bezorgde de lokale politie van deze zone een negatief advies aan de provinciegouverneur waarbij tevens werd gemeld dat op last van de onderzoeksrechter alle aanwezige vuurwapens bij een huiszoeking in bewaring en bestuurlijk beslag werden genomen door de lokale politie ter beveiliging van de openbare orde en veiligheid.

Uit het verslag van deze lokale politiezone blijken verder de volgende elementen:

- het dossier KO.45.L2.012142/2007 inzake bedreigingen door u geuit ten opzichte van uw ex-vrouw;
- bij een huiszoeking werd in uw woning één (nog) niet geregistreerd wapen gevonden. Hierover werd het dossier KO.36.L2.012638/2007 opgesteld. Uw andere jachtwapens hebt u wel laten (her)registreren.

Er werd tevens een pistool aangetroffen (waarvoor u een vergunning bezat) in een gesloten wapenkoffertje dat in een lade lag. Bij het wapen lag een lader gevuld met patronen kaliber .45. Het wapen en de munitie waren niet afzonderlijk opgeslagen. Het wapen was hierdoor onmiddellijk gebruiksklaar.

- de situatie met uw ex-echtgenote is zeer gespannen omwille van de echtscheidingsprocedure. Er waren tevens problemen bij de uitoefening van het bezoekrecht. Deze doen zich voor als u uw kind bij uw ex-echtgenote gaat halen. Het is evenwel niet duidelijk wie van beide die problemen veroorzaakt. Verder werd door uw ex-schoonvader een klacht tegen u ingediend welke handelt over slagen en verwondingen die u hem zou hebben toegebracht. Deze klacht is het onderwerp van het dossier KO.43.L2.011491/2007.

Om al deze redenen meent de lokale politie van de zone RIHO dat u niet meer voldoet aan de voorwaarden om vergunningen tot het voorhanden hebben van vuurwapens of een jachtverlof te bezitten.

Artikel 28, §2 van de wapenwet bepaalt inderdaad dat officieren van gerechtelijke politie en van administratieve politie - in geval van gevaar voor de openbare orde of voor de fysieke integriteit van personen dat ze concreet moeten aanwijzen - wapens, munitie, erkenningen en vergunningen in beslag kunnen nemen.

Deze bevoegdheid oefenen zij uit in afwachting van een beslissing tot intrekking, schorsing of beperking terzake door de plaatselijk bevoegde

gouverneur.

Op basis van artikel 11, §1, tweede lid en artikel 13, eerste lid van de wapenwet kan de gouverneur - indien blijkt dat het voorhanden hebben van het wapen de openbare orde kan verstoren - respectievelijk de vergunning of het recht om het wapen voorhanden te hebben bij een met reden omklede beslissing beperken, schorsen of intrekken, na het advies te hebben ingewonnen van de procureur des Konings van het arrondissement waar men zijn verblijfplaats heeft en volgens een procedure bepaald door de Koning.

Deze procedure wordt omschreven in artikel 14 van het koninklijk besluit van 20 september 1991 tot uitvoering van de wapenwet. Op basis van artikel 48 van de wapenwet blijven de uitvoeringsbesluiten van de wet van 3 januari 1933 op de vervaardiging van, de handel in en het dragen van wapens en op de handel in munitie geldig als uitvoeringsbesluiten van de wapenwet tot ze worden vervangen en mits ze niet in tegenstrijd zijn met de wapenwet.

Alvorens een beslissing tot beperking, schorsing of intrekking kan worden genomen, moet de gouverneur overeenkomstig artikel 11, §1, tweede lid en 13, eerste lid van de wapenwet het advies inwinnen van de procureur des Konings bevoegd voor uw woonplaats.

Op 25 juli 2008 adviseerde de procureur des Konings te Kortrijk dat er een reden aanwezig is om over te gaan tot een eventuele schrapping van de registraties van uw vuurwapens. Reden hiertoe is dat u gekend bent bij zijn ambt inzake bedreigingen en opzettelijke slagen en verwondingen, waarvan één dossier overgemaakt werd aan de onderzoeksrechter. De procureur des Konings adviseert daarom gunstig met betrekking tot een mogelijke schrapping van de registraties van de vuurwapens - ontzeggen van het recht nog langer over vuurwapens te beschikken.

Op 16 december 2008 en 13 februari 2009 werd in het kader van de behandeling van uw verzoekschrift het advies gevraagd aan de procureur des Konings te Kortrijk. Op 23 februari 2009 levert deze het volgende advies af:

'Voor wat betreft

KO.45.L2.12142/07: bedreigingen

KO.43.L2.11491/04: slagen en verwondingen

KO.45.L2.7173/08: bedreigingen

werden deze gevoegd bij KO.43.98.1983/07, slagen en verwondingen en werd er zelfs een onderzoeksrechter aangesteld, mede gelet op de ernst van de zaak.

Het geheim van het onderzoek mag niet geschonden worden, mijn ambt kan aldus geen afschrift van dit dossier afleveren.

Voor wat betreft K0.42.L2.14217/08: familieverlating is ook dit onderzoek nog bezig.

Betrokkene is een gevaarlijk en agressief individu, hij heeft geen respect voor de fysische integriteit van zijn medemens en uit het palmares van de tegen hem gerichte klachten blijkt duidelijk dat zijn agressieve uitspattingen niet alleen verbaal maar ook fysisch toenemen.

Die man is gevaarlijk, het houden van een wapen is een potentieel gevaar voor de openbare orde.

Hij heeft trouwens letterlijk gedreigd bij een bezoek aan de onderzoeksrechter 'zijn ex-vrouw dood te schieten".

Op 18 juli 2009 meldt de procureur des Konings te Kortrijk dat het dossier KO.43.98.1983/07, waarbij de drie andere dossiers (KO.45.L2.12142/07, KO.43.L2.11491/04 en KO.45.L2.7173/08) werden gevoegd, thans nog in gerechtelijk onderzoek is bij onderzoeksrechter Allegaert. Gelet op het geheim karakter van het onderzoek, kan nog geen kopie van dit dossier worden overgemaakt.

U werd de mogelijkheid geboden om in het kader van de hoorplicht uw zienswijze hieromtrent kenbaar te maken, hetgeen u ook deed op 27 oktober 2009.

Tijdens de uitoefening van uw hoorrecht en in uw schrijven van 28 augustus 2009 bracht u - na inzage van de adviezen van de lokale politie en van de procureur des Konings waarnaar werd verwezen in de bestreden beslissing - volgende argumenten naar voor:

- u zegt dat u niet het kabinet van de onderzoeksrechter, doch wel het kantoor van de procureur des Konings Frits Verhaeghe in aanwezigheid van de onderzoeksrechter verlaten heeft en ontkent dat u gezegd heeft uw echtgenote te gaan doodschieten. Het feit dat de politie u heeft toegestaan om zelf de wapens bij de huiszoeking te helpen laden in de politiewagen, toont volgens u aan dat er van geen oncontroleerbare woede in uwen hoofde sprake was;
- wat betreft het jachtwapen, tuimelaar, juxtaposé, merk FN Herstal, serienummer 28965, stelt u dat dit geen illegaal wapenbezit betrof. Het wapen was immers volgens u wel degelijk vergund. Verder stelt u dat u hierover nooit bent verhoord geweest, alhoewel het verslag van de lokale politiezone RIHO 25 september 2007 stelde dat u daarover nog verhoord diende te worden.
  Tijdens de uitoefening van uw hoorrecht op 27 oktober 2009 werd u de mogelijkheid gegeven om hierover uw zienswijze naar voren te brengen. U stelde dat al uw wapens correct waren vergund/geregistreerd. U wijst er verder op dat ook het voormelde wapen mee werd opgenomen in het oorspronkelijke regularisatiedossier dat u voor uw wapens heeft ingediend. U kan echter geen bewijs voorleggen van registratie van het wapen. Er werd voor dit wapen ook geen enkel bewijs van registratie teruggevonden;
- wat betreft de veiligheidsmaatregelen genomen bij het bewaren van het eerder genoemde pistool stelt u dat men beschrijft dat het koffertje - en niet het wapen - zogezegd voorzien was van een lader met patronen kaliber .45 ACP. Volgens u vermeldt men hier bewust niet bij dat die patronen van rode doorschijnende plastiek zijn en eigenlijk dummy patronen zijn om na een schietbeurt de slede van het wapen naar voor te kunnen brengen en de haan te kunnen ontspannen zonder de slagpin te beschadigen. Om dezelfde reden zijn tevens al uw jachtwapens voorzien van dummy patronen, waarvan evenwel geen melding werd gemaakt in het verslag. Het wapen was hierdoor volgens u niet vuurklaar aangezien het dummy patronen betrof in een lader naast het wapen in een gesloten koffer met drieledig cijferslot en dit geheel opgeborgen in een lade. U wijst

er tevens op dat het bewuste verslag niet vermeldt dat ook al uw andere wapens veilig opgeborgen waren;

- aangaande uw omgangsrecht met uw oudste zoon bevestigt u dat er inderdaad problemen zijn, maar dat deze uitsluitend te wijten zijn aan uw ex-echtgenote waartegen u reeds klacht heeft neergelegd;
- wat betreft de door de procureur des Konings aangehaalde dossiers inzake slagen en verwondingen stelt u dat u daarover nog steeds niet bent verhoord;
- u trekt de objectiviteit in hoofde van de heren Bart Muylaert en Eddy Derenette van de lokale politiezone RIHO, die het verslag van 25 september 2007 hebben opgesteld, in twijfel. Meer bepaald stelt u dat het door hun opgestelde advies erop gericht was om het advies van de procureur des Konings te Kortrijk, de heer Fritz Verhaeghe, te staven. U stelt immers dat de procureur des Konings te Kortrijk omwille van een persoonlijke afrekening ten aanzien van u een partijdig advies verleend heeft. Ook in het kader van de procedure tot echtscheiding en regeling van het voogdijschap met uw ex-echtgenote stelt u dat er gebruik werd gemaakt van valse stukken en diende u klacht met burgerlijke partijstelling in tegen uw ex-echtgenote, haar familieleden en haar advocate.

In uw verzoekschrift bracht u reeds eerder aan al dertien jaar een gepassioneerd jager te zijn en u nooit schuldig te hebben gemaakt aan enige inbreuk of misbruik. Aangezien u linkshandig schutter bent, dienden uw jachtgeweren speciale aanpassingen te ondergaan waardoor u niet kan jagen met eender welk wapen. Sedert een vijftiental jaren bent u tevens vergund bezitter van een handvuurwapen. Ook hiermee werd nog nooit enig probleem vastgesteld. Verder wijst u op uw blanco strafblad.

De gecoördineerde omzendbrief van de minister van Justitie van 30 oktober 1995 betreffende de toepassing van de wettelijke en reglementaire bepalingen inzake wapens, die nog steeds van toepassing is voor zover ze niet in strijd is met bepalingen van de nieuwe wapenwet, voorziet dat de autoriteit die een vergunning tot het voorhanden hebben van een vuurwapen uitreikt rekening moet houden met de karakteristieken van de persoonlijkheid van de aanvrager, inzonderheid met eventuele gerechtelijke antecedenten, geweldplegingen in het gezin of elders, de geestesgesteldheid en zedelijkheid.

Ook artikel 5 van de richtlijn 91/477/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen betreffende het toezicht op de aankoop en het voorhanden hebben van wapens voorziet uitdrukkelijk dat het voorhanden hebben van vuurwapens moet voorbehouden zijn aan personen die geen gevaar doen ontstaan, noch voor zichzelf, noch voor de openbare orde of veiligheid.

Uit voorgaande elementen en ook na lezing van de door u aangebrachte argumenten moet worden besloten dat er op zijn minst ernstige twijfel bestaat aangaande het noodzakelijke vertrouwen dat in u als wapenbezitter zou moeten kunnen worden gesteld. Immers, uit de gegevens van het dossier blijkt dat u in het bezit was van een niet-geregistreerd vuurwapen. Tijdens de uitoefening van uw hoorrecht werd u hierop gewezen en op uw verzoek werd eens te meer nagegaan of het betreffende wapen niet geregistreerd stond. Er werd evenwel geen enkel bewijs van registratie door ons teruggevonden, noch door uzelf

aangebracht.

Verder is de relatie met uw echtgenote - van wie u inmiddels twee en een half jaar feitelijk gescheiden bent - op zijn minst onstabiel. De echtscheidingsprocedure brengt verschillende spanningen met zich mee; getuige hiervan zijn de verschillende klachten die u heeft neergelegd tegen uw (ex-)echtgenote wegens het niet naleven van de regeling inzake het omgangsrecht en die uw (ex-)echtgenote op haar beurt tegen u heeft ingediend wegens het niet betalen van het onderhoudsgeld.

Tenslotte bent u gekend in dossiers inzake bedreigingen en opzettelijke slagen en verwondingen. Meer bepaald blijkt uit het schrijven van de procureur des Konings te Kortrijk d.d. 23 februari 2009 dat ter zake een onderzoeksrechter werd aangesteld, mede gelet op de ernst van de zaak. Volgens diens schrijven van 18 juli 2009 is het gerechtelijk onderzoek nog lopende.

Het feit dat u meent dat uw pistool - in tegenstelling tot het verslag van de lokale politie van 25 september 2007 - niet vuurklaar werd bewaard aangezien het dummy patronen betrof, doet geen afbreuk aan de ernst van de voormelde zaken, die op zich reeds een risico voor de veiligheid van uw omgeving doen ontstaan.

Uit al deze elementen samen blijkt dat uw gedrag dan ook niet de vereiste waarborgen biedt waardoor het voorhanden hebben van een vuurwapen een gevaar kan betekenen voor uzelf, voor anderen en voor de openbare orde en veiligheid.

(…)".

3.13. Bij schrijven van 10 december 2009 stelt de verzoeker de minister van Justitie in kennis van de buitenvervolgingstelling die door de procureur des Konings te Kortrijk werd gevorderd op 5 oktober 2009 en vraagt de verzoeker een herziening van de bestreden beslissing.

3.14. Op 17 december 2009 weigert de minister de herziening van de bestreden beslissing. De minister oordeelt als volgt :

"(…) U stelt dat de vermeende doodsbedreiging de enige reden was waarom uw cliënt de wapens werd ontnomen: er werd nochtans rekening gehouden met verschillende belastende feiten die uit het onderzoek van het dossier van de heer Nuytten zijn gebleken. De vermeende bedreiging van uw cliënt aan het adres van zijn echtgenote vormt dan ook slechts een onderdeel van de reeks argumenten waarop de beslissing zich heeft gesteund.

Deze argumenten werden uitvoerig toegelicht in de beslissing. Het feit dat er een buitenvervolgingstelling is van uw cliënt aangaande één van de feiten die hem ten laste werden gelegd, doet immers geen afbreuk aan de andere.

Het is enigszins verbazend te moeten vaststellen dat u slechts wijst op de buitenvervolgingstelling van uw cliënt wat betreft de bedreigingen aan zijn echtgenote (C), terwijl de raadkamer de heer Nuytten evenzeer verwijst naar de

correctionele rechtbank op verdenking van 'opzettelijke slagen of verwondingen ten nadele van de heer Leopold Dewulf (A)' alsook 'opzettelijke slagen of verwondingen ten nadele van zijn echtgenote Cathy Dewulf (B)'.

Zoals u weet werden ook deze elementen aangehaald in de beslissing, en het feit dat de raadkamer meent dat er voldoende bezwaren dienaangaande bestaan om de vervolging tegen uw cliënt in te stellen, vormt evenzeer een element waarmee rekening moet gehouden worden.

Op basis van de argumenten waarop de beslissing zich steunde alsook op basis van uw schrijven en de erbij gevoegde bijlage meen ik dan ook dat de beslissing van 12/11/2009 niet kan worden herzien. (…)".

IV. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Eerste onderdeel

Standpunt van de partijen

4. In een eerste onderdeel van het eerste middel voert de verzoeker de schending aan van de artikelen 11, § 1, tweede lid, en 13, eerste lid, van de wet van 8 juni 2006 houdende regeling van economische en individuele activiteiten met wapens (hierna : wapenwet) juncto artikel 14 van het koninklijk besluit van 20 september 1991 tot uitvoering van de wapenwet.

De verzoeker is van mening dat de door de verwerende partij gebruikte motieven onjuist zijn. Vooreerst stelt hij vast dat in de bestreden beslissing wordt verwezen naar het negatieve advies van de procureur des Konings te Kortrijk, dat gesteund is op de bewering dat de verzoeker zou hebben gedreigd zijn ex-echtgenote dood te schieten. De verzoeker merkt op dat de procureur des Konings hiervoor echter uiteindelijk de buitenvervolgingstelling heeft gevorderd, waardoor de minister van Justitie zich heeft gesteund op een fout advies en de bestreden beslissing dus onwettig is. Bovendien stelt de verzoeker zich vragen bij de onafhankelijkheid van de procureur des Konings in dit dossier. Voorts zouden evenmin de overige motieven de beslissing afdoende kunnen schragen. De

verzoeker ontkent niet dat er problemen zijn met zijn ex-echtgenote, maar meent dat niet bij elke conflictueuze situatie meteen het bewijs voorligt dat de openbare orde kan worden verstoord. Wat het vermeende niet-vergunde wapen betreft, benadrukt de verzoeker dat het wel degelijk geregistreerd was en dat hieruit geenszins volgt dat hij een gevaar is voor de samenleving.

5. De verwerende partij antwoordt dat de procureur des Konings in zijn advies naar verscheidene lopende dossiers inzake slagen en verwondingen, bedreigingen en familieverlating heeft verwezen. Hij heeft hieruit besloten dat de verzoeker een gevaarlijk en agressief individu is, waardoor het houden van wapens een potentieel gevaar is voor de openbare orde. De procureur des Konings heeft voorts gesteld dat de verzoeker "trouwens letterlijk gedreigd (heeft) bij een bezoek aan onderzoeksrechter 'zijn ex vrouw dood te schieten'". De verwerende partij merkt op dat wat de slagen en verwondingen betreft de procureur des Konings ook de verwijzing naar de correctionele rechtbank heeft gevorderd. Bovendien is er volgens haar geen enkele reden om te geloven in een persoonlijke vooringenomenheid van de procureur des Konings, omdat verscheidene leden van het parket van Kortrijk hebben opgetreden in het dossier.

Voorts betoogt de verwerende partij dat in de bestreden beslissing duidelijk de redenen vermeld zijn op grond waarvan de verzoeker het recht wordt ontzegd om vuurwapens en bijhorende munitie te bezitten. Hieruit zou redelijkerwijze kunnen worden afgeleid dat er minstens ernstige twijfel bestaat over het noodzakelijke vertrouwen dat in de verzoeker moet worden gesteld. In het kader van de hangende procedures tussen de verzoeker en zijn ex-echtgenote is het volgens de verwerende partij niet denkbeeldig dat de spanningen nog zullen toenemen en eventueel escaleren.

Wat het niet-vergunde wapen betreft, merkt de verwerende partij op dat geen enkele registratie terug te vinden is.

6. De verzoeker repliceert dat er, naast het kennelijk verkeerde

advies van de procureur des Konings, onvoldoende motieven voorhanden zijn om meteen de zwaarste preventiemaatregel, zijnde de intrekking, te verantwoorden. Bovendien zou de verwerende partij erkennen dat de bestreden beslissing onvoldoende is gemotiveerd, aangezien zij deze in de memorie van antwoord aanvullend motiveert.

7. In zijn laatste memorie wijst de verzoeker op het vonnis van de correctionele rechtbank te Kortrijk van 25 oktober 2010, waarbij hij werd vrijgesproken van het toebrengen van slagen en verwondingen aan zijn echtgenote, waarbij erkend werd dat hem moreel leed is berokkend waardoor hij, wat het toebrengen van slagen en verwondingen aan zijn schoonvader betreft, de gunst van de opschorting verkreeg en waarbij het beslag op de wapens werd opgeheven.

Verder merkt hij op dat in het auditoraatsverslag rekening wordt gehouden met motieven die niet vermeld zijn in de bestreden beslissing. Met name wordt in dat verslag verwezen naar een vonnis van de vrederechter van het kanton Roeselare en naar een beschikking van de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Kortrijk van 31 december 2007. De verzoeker wijst erop dat tegen beide uitspraken beroep is aangetekend, en dit met succes, vermits hij thans opnieuw zijn kind kan zien zonder begeleiding van een bloedverwant.

Voorts betwist de verzoeker dat hij een inbreuk zou hebben gepleegd op de veiligheidsvoorwaarden bij het opslaan van vuurwapens en munitie, aangezien de patronen die bij zijn pistool zijn teruggevonden zogenaamde "dummy patronen" zijn. Dit zijn louter plastieken omhulsels die in de lader van een pistool kunnen worden gestopt teneinde de slede van het wapen naar voren te kunnen brengen na een laatste schot. Deze patronen kunnen niet worden afgeschoten en zijn allesbehalve munitie, zodat de verzoeker niet inziet hoe zij een risico kunnen inhouden voor de veiligheid van zijn omgeving.

De verzoeker meent dat evenmin sprake kan zijn van illegaal wapenbezit, daar dit is vastgesteld op 17 september 2007, terwijl de

amnestiemaatregel voorzien in artikel 44 van de wapenwet tot 31 oktober 2008 gold. Hij herhaalt al zijn wapens opnieuw ter registratie te hebben aangeboden.

Volgens de verzoeker bestaan er dan ook geen "feiten en gedragingen" die "doen vrezen dat het voorhanden zijn van een vuurwapen door de betrokkene de openbare orde kan verstoren". Er is enkel sprake van een moeilijke echtscheiding en van een zekere aanvaring, zonder wapens, met zijn schoonvader.

Verder stelt de verzoeker dat in het licht van de motiveringsplicht, wanneer een wettelijke bepaling in verschillende "sancties" voorziet, van de overheid geëist mag worden te verduidelijken waarom de minder zware sancties in het voorliggende geval niet kunnen volstaan. In de bestreden beslissing zou evenwel niet gemotiveerd worden waarom de schorsing of de beperking van de vergunningen te dezen niet kon volstaan.

Beoordeling

8. Op grond van de artikelen 11, § 1, tweede lid, en 13, eerste lid, van de wapenwet kan de gouverneur bevoegd voor de verblijfplaats van de betrokkene de wapenvergunning intrekken indien blijkt dat het voorhanden hebben van het vuurwapen de openbare orde kan verstoren.

Ten aanzien van de beoordeling van het gevaar dat een betrokkene inhoudt voor de openbare orde, voor zichzelf of voor anderen, beschikken de gouverneur en ook de minister van Justitie die zich hierover in beroep dient uit te spreken op grond van artikel 30 van de wapenwet, over een ruime discretionaire bevoegdheid.

Voor het vaststellen van het gevaar voor de openbare orde is het niet vereist dat de betrokkene veroordeeld is voor een misdrijf. Feiten en gedragingen die doen vrezen dat het bezit van het vuurwapen door de betrokkene de openbare orde kan verstoren en die genoegzaam vaststaan, volstaan.

De bestreden beslissing is onder meer gesteund op het advies van de procureur des Konings te Kortrijk van 23 februari 2009. In dit advies is sprake van een dossier inzake bedreigingen, dat betrekking heeft op de melding van het parket te Kortrijk aan de lokale politie van de woonplaats van de verzoeker dat deze woedend het kabinet van de onderzoeksrechter heeft verlaten en heeft gedreigd dat hij zijn echtgenote zou doodschieten. Hierna volgde onmiddellijk een optreden van de interventiedienst van de lokale politie die een huiszoeking met toestemming heeft uitgevoerd teneinde alle wapens en munitie van de verzoeker in beslag te nemen. In het advies is voorts sprake van verscheidene dossiers inzake slagen en verwondingen. Alle voormelde dossiers werden, gelet op de ernst van de feiten, gebundeld en een onderzoeksrechter werd aangesteld. In het advies wordt de verzoeker omschreven als "een gevaarlijk en agressief individu", zonder "respect voor de fysische integriteit van zijn medemens".

De bestreden beslissing is ook gesteund op de zeer gespannen relatie van de verzoeker met zijn echtgenote, die van hem gescheiden leeft. De verwerende partij was op het ogenblik van de bestreden beslissing reeds in het bezit van een afschrift van het dossier inzake familieverlating, dat haar was overgemaakt op 18 juli 2009. Aldus had de verwerende partij onder meer kennis van een aantal rechterlijke beslissingen aangaande de verzoeker die zich in dat dossier bevonden, zoals blijkt uit het administratief dossier. Het betreft een vonnis van de vrederechter van het kanton Roeselare van 15 mei 2007 waarin wordt geoordeeld dat verzoekers handelwijze "een huishoudelijke vorm van belaging aanneemt" met mogelijk ernstige gevolgen voor het welzijn van de echtgenote, een beschikking van de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg van het arrondissement Kortrijk van 31 oktober 2007 waarin wordt beslist dat de verzoeker nog steeds zijn recht op persoonlijk contact met zijn kind mag uitoefenen, op de door de vrederechter bepaalde tijdstippen, maar dat hij bij het ophalen en terugbrengen van zijn kind altijd moet worden vergezeld door een oudere bloedverwant, aangezien het persoonlijk contact "voortdurend aanleiding tot (soms zware) incidenten (met handgemeen)" geeft, en een beschikking van 24 september 2008 waarin de

voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg deze maatregel opnieuw heeft bevestigd. In de bestreden beslissing verwijst de verwerende partij naar de spanningen ingevolge de echtscheidingsprocedure, zoals deze blijken uit de verschillende door de verzoeker neergelegde klachten tegen zijn ex-echtgenote wegens het niet-naleven van de regeling inzake het omgangsrecht, alsook uit de verschillende door zijn ex-echtgenote neergelegde klachten wegens het niet-betalen van het onderhoudsgeld door de verzoeker.

In de bestreden beslissing wordt er bovendien op gewezen dat de verzoeker in het bezit was van een vuurwapen waarvan geen enkel bewijs van registratie terug te vinden is of wordt aangebracht en waarvan de verzoeker volhoudt dat het wel degelijk geregistreerd is. Ook dit argument heeft de verwerende partij doen besluiten dat er minstens ernstige twijfel bestaat aangaande het noodzakelijke vertrouwen dat in de verzoeker als vuurwapenbezitter zou moeten kunnen worden gesteld.

De verwijzing naar voormelde feiten volstond om te besluiten dat er een gevaar kon zijn voor de openbare orde en veiligheid en om te doen begrijpen waarom aan de verzoeker het recht werd ontzegd om nog langer vuurwapens voorhanden te hebben. De minister diende geenszins bijkomend te verduidelijken waarom in het voorliggende geval niet kon worden volstaan met de loutere beperking of schorsing van het betrokken recht van de verzoeker. De verzoeker heeft dienaangaande overigens geen opmerkingen geformuleerd in zijn beroepschrift.

Op 5 oktober 2009 heeft de procureur des Konings te Kortrijk de buitenvervolgingstelling gevorderd voor de doodsbedreigingen die de verzoeker zou hebben geuit aan het adres van zijn echtgenote in het kantoor van de onderzoeksrechter. Op 17 december 2009 heeft de verwerende partij de herziening van de bestreden beslissing, door de verzoeker aangevraagd naar aanleiding van die buitenvervolgingstelling, geweigerd, omdat de bestreden beslissing ook gesteund is op andere motieven dan de vermeende bedreigingen, zoals het mogelijk toebrengen

van opzettelijke slagen en verwondingen aan zijn schoonvader op 26 augustus 2007 en aan zijn echtgenote op 1 mei 2008, feiten waarvoor de verzoeker wel was verwezen naar de correctionele rechtbank. Bij vonnis van de correctionele rechtbank te Kortrijk van 25 oktober 2010 werd de verzoeker evenwel vrijgesproken van het toebrengen van slagen en verwondingen aan zijn echtgenote op 1 mei 2008, omdat de feiten naar het oordeel van de correctionele rechtbank niet bewezen zijn.

De loutere omstandigheid dat de verzoeker vrijgesproken werd voor het toebrengen van slagen en verwondingen aan zijn ex-echtgenote en het feit dat door het parket de buitenvervolging werd gevorderd voor de bedreigingen in het kantoor van de onderzoeksrechter, staan eraan niet in de weg dat de verwerende partij bij de beoordeling van het gevaar voor de openbare orde en veiligheid rekening houdt met die bedreigingen die, hoewel zij niet tot een strafrechtelijke veroordeling hebben geleid, door het parket zelf werden vastgesteld. Benevens die bedreigingen zijn voldoende relevante motieven voorhanden op grond waarvan de verwerende partij binnen de grenzen van haar discretionaire bevoegdheid kon oordelen dat het wapenbezit van de verzoeker een gevaar zou kunnen zijn voor de openbare orde en veiligheid : het opzettelijk toebrengen van slagen en verwondingen aan zijn schoonvader op 26 augustus 2007, met ziekte of ongeschiktheid tot het verrichten van persoonlijke arbeid tot gevolg, waaraan de verzoeker schuldig is bevonden bij vonnis van de correctionele rechtbank van Kortrijk van 25 oktober 2010, de gespannen relatie met zijn echtgenote, hoewel de verzoeker aangeeft thans zijn kind te kunnen ophalen zonder begeleiding van een bloedverwant, en het ten huize van de verzoeker aantreffen van een vuurwapen dat, in strijd met zijn verklaringen, niet geregistreerd blijkt te zijn.

Het eerste onderdeel van het eerste middel is niet gegrond.

Tweede onderdeel

Standpunt van de partijen

9. In een tweede onderdeel van het eerste middel voert de verzoeker de schending aan van artikel 6.2 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden. Wat de tegen hem neergelegde klachten betreft, stelt hij geacht te moeten worden onschuldig te zijn tot een rechter hierover anders oordeelt.

10. De verwerende partij antwoordt dat de beslissing om aan de verzoeker het wapenbezit te ontzeggen geen administratieve sanctie is, maar wel een preventieve maatregel met het oog op de vrijwaring van de openbare orde en veiligheid, zodat voorafgaand aan die maatregel de schuld van de verzoeker niet moet zijn bewezen.

Beoordeling

11. Voor de intrekking van een vergunning vereist de wapenwet niet dat de betrokkene wegens bepaalde misdrijven werkelijk veroordeeld is. Het bestaan van feiten en gedragingen die doen vrezen dat het voorhanden hebben van het wapen door de betrokkene de openbare orde kan verstoren en die genoegzaam vaststaan, is voldoende. Het feit dat de verzoeker op het ogenblik van de bestreden beslissing nog voor geen enkel misdrijf veroordeeld was, sluit dan ook niet uit dat de minister van Justitie de door de politie of het parket vastgestelde feiten als voldoende ernstig kon bevinden om de wapenvergunningen in te trekken.

Het tweede onderdeel van het middel is niet gegrond.

Derde onderdeel

Standpunt van de partijen

12. In een derde onderdeel van het middel voert de verzoeker de schending aan van het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel. Hij wijst erop dat in de bestreden beslissing sprake is van het bestaan van "ernstige twijfel" aangaande het noodzakelijke vertrouwen dat in hem als wapenbezitter moet kunnen worden gesteld. Hij meent dat dit geenszins het bewijs inhoudt dat hij de openbare orde kan verstoren en dat het minstens van zorgvuldig bestuur zou hebben getuigd indien de verwerende partij die twijfel verder zou hebben onderzocht. Het bestuur, wanneer het een recht ontneemt aan een rechtsonderhorige, kan zich volgens de verzoeker niet vergenoegen met de vaststelling dat er "ernstige twijfel is". De verzoeker stelt hierbij dat twijfel niet kan volstaan om een definitieve - en meteen de strengste - maatregel, zijnde de intrekking, te gelasten.

13. De verwerende partij antwoordt dat het van belang is na te gaan of de incidenten waarvan sprake in de bestreden beslissing in redelijkheid kunnen doen besluiten dat verzoekers wapenbezit een gevaar oplevert voor de openbare orde. Het is zonder belang of met betrekking tot het wapenbezit of andere feiten een strafrechtelijke vervolging werd ingesteld of voorzienbaar is. De verwerende partij stelt over een ruime discretionaire bevoegdheid te beschikken bij de invulling van het begrip openbare orde. Zij mag uit bepaalde feiten afleiden dat het voorhanden hebben van een vuurwapen de openbare orde "kan" verstoren.

De verwerende partij betwist dat de bestreden beslissing enkel gesteund is op een bedreiging. Ze is immers ook gesteund op andere feiten, waaronder niet enkel het advies van de procureur des Konings, maar ook andere dossiers en verklaringen waarop de verwerende partij acht mocht slaan. De verwerende partij merkt op dat eenmaal deze feiten zouden verdwijnen, de verzoeker een nieuwe aanvraag kan indienen om opnieuw over het recht te beschikken om wapens voorhanden te hebben.

Beoordeling

14. Bij de beoordeling van het eerste onderdeel is reeds vastgesteld dat voor de beoordeling van het gevaar voor de openbare orde de gouverneur en ook de minister van Justitie over een ruime discretionaire bevoegdheid beschikken.

De wapenwet heeft een principieel verbod ingesteld op alle vuurwapens, met uitzondering van een gemotiveerde vergunning (Parl. St., Kamer 2005-2006, nr. 2263/1, p. 17). Het verlenen van een wapenvergunning is bijgevolg de uitzondering. De wapenwet laat de overheid toe preventieve maatregelen te nemen om problemen ten aanzien van de openbare orde te vermijden vóór ze zich voordoen.

Bij de bespreking van het eerste onderdeel is reeds uitvoerig ingegaan op de verschillende motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen : de doodsbedreiging geuit door de verzoeker in aanwezigheid van het parket, de gespannen relatie met zijn echtgenote, de klachten inzake het toebrengen van opzettelijke slagen en verwondingen waarvoor de verzoeker verwezen werd naar de correctionele rechtbank en de betwisting inzake de registratie van een ten huize van de verzoeker aangetroffen vuurwapen.

De verzoeker toont niet aan dat de verwerende partij buiten alle redelijkheid zou hebben geoordeeld door op grond van die feiten tot het besluit te komen dat de verzoeker de openbare orde en veiligheid zou kunnen verstoren en dat bijgevolg zijn wapenvergunningen moeten worden ingetrokken.

Het derde onderdeel van het eerste middel is niet gegrond.

B. Tweede middel

Standpunt van de partijen

15. In een tweede middel voert de verzoeker de schending aan van de artikelen 11, § 1, tweede lid, en 13, eerste lid, van de wapenwet juncto artikel 14 van het koninklijk besluit van 20 september 1991 tot uitvoering van de wapenwet, de schending van het hoorrecht en de schending van het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel. Hij meent dat hij, met het oog op een zorgvuldige feitenvinding, de mogelijkheid had moeten krijgen om getuigen op te roepen in het kader van de hoorplicht.

16. De verwerende partij antwoordt dat een getuigenverhoor weinig nieuwe feiten of verduidelijkingen zou hebben opgeleverd. Bovendien meent zij dat het haar niet toekomt een eigen onderzoek in te stellen naast het opsporings- of gerechtelijk onderzoek.

17. In zijn laatste memorie stelt de verzoeker dat hij op 28 augustus 2009 gevraagd heeft of de mogelijkheid bestond om getuigen op te roepen en dat de verwerende partij op 22 september 2009 geantwoord heeft dat dit onmogelijk is in een niet-jurisdictionele procedure. Volgens de verzoeker is dit niet enkel een onjuist standpunt, evenmin zou hem ingevolge dit antwoord verweten kunnen worden zijn vraag tot getuigenverhoor te vaag geformuleerd te hebben. Verder meent hij dat zijn verzoek geenszins laattijdig was, nu dit geformuleerd werd in een eerste repliek na het verkrijgen van alle noodzakelijke documenten en meer dan een maand voor de hoorzitting.

Beoordeling

18. De wapenwet noch de uitvoeringsbesluiten ervan voorzien in een verplichting tot het horen van de betrokkene.

Niettemin is de hoorplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur van toepassing, voor zover de overheid een individuele beslissing neemt die een ernstig nadeel meebrengt voor de betrokkene en die gebaseerd is op een gegeven dat de bestuurde als een tekortkoming wordt aangerekend. Voor zover de bestreden beslissing een weigering inhoudt om een door de betrokkene gevraagd voordeel te verlenen, is de beslissing niet onderworpen aan tegenspraak. Voor zover de verzoeker aldus een vergunning aanvraagt tot het voorhanden hebben van wapens, is het bestreden besluit in de regel niet onderworpen aan tegenspraak en diende de verzoeker niet te worden gehoord. De verzoeker heeft trouwens in zijn aanvraag en in zijn beroepschrift reeds kunnen uiteenzetten waarom hij meent aanspraak te kunnen maken op de vergunning.

Voor zover de beslissing echter de intrekking van een wapenvergunning betreft, zoals te dezen, waarbij de intrekking gebaseerd is op het gedrag van de verzoeker, is de hoorplicht van toepassing. Dit betekent dat de verzoeker de gelegenheid moest hebben om op nuttige wijze zijn standpunt naar voor te kunnen brengen vooraleer het bestreden besluit werd genomen. De hoorplicht vereist evenwel niet dat de verzoeker mondeling en in persoon moet worden gehoord door de minister van Justitie. Evenmin vereist de hoorplicht dat een getuigenverhoor moet plaatsvinden. Te dezen volstaat het dat de verzoeker, met kennis van de feiten waarop de overheid haar beslissing baseert, schriftelijk zijn standpunt kan uiteenzetten waarom de beroepen beslissing moest worden hervormd.

In zijn beroepschrift heeft de verzoeker zijn standpunt kunnen uiteenzetten en kunnen argumenteren waarom de gouverneur op basis van de hem ten laste gelegde feiten niet mocht beslissen tot de intrekking van de wapenvergunningen. Na de ontvangst van de dossierstukken heeft de verzoeker in een schrijven van 28 augustus 2009, gericht aan de federale wapendienst, opnieuw zijn standpunt kunnen uiteenzetten. Ten slotte zijn de verzoeker en zijn raadsman op 27 oktober 2009 mondeling gehoord door twee ambtenaren van de federale wapendienst.

Het tweede middel is niet gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoeker wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van zestien juni tweeduizend en elf, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Luc Hellin,	kamervoorzitter,
Bert Thys,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,

bijgestaan door

Elisabeth Impens,	griffier.

De griffier	**De voorzitter**
Elisabeth Impens	**Luc Hellin**